

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Ivlii Cæsaris|| Scaligeri|| Epistolæ|| &|| Orationes||

Scaliger, Julius Caesar

Lugduni Batavorum, 1600

Ivliivs Cæsar Scaliger Sebastiano Gryphio Typographo S. D. LXXXIX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70455](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70455)

re tuentur, obiurgandi vllus est relictus locus. Sed illa vnica ratio, qua mihi persuadeam satis esse, si officiorum continuatio-
ne constantis animi retineam opinionem,
quam gratissimo ac fortissimo cuique vi-
ro esse oportet in prima commendatione.
Vale.

IVLIUS CÆSAR SCALIGER

SEBASTIANO GRYPHIO TYPOGRAPHO

S. D. LXXXIX.

Cum plerique librorum meorum, qui
sane quasi futuræ famæ tentantibus
vadum nobis præmissi erant, tuis opibus
atque apparatus ea gratia affecti sint, vt
non minus tuum ob beneficium, quam
propter suum meritum eos doctissimus
quisque & exceperit & probarit: non fuit
mihi committendum, vt quæ attentiore
opera cumulatiora commoda polliceren-
tur, non & impensiore tibi cura commen-
data esse vellem. In omnibus enim scri-
ptorum meorum rationibus cum iudicii
nostri nescio quas affectiones a vulgaribus
fordibus, vt mihi videbatur, longe alias
semper secutus sum: tum iis in libris, quibus
Latinæ linguæ causæ continentur, animo
nostro

nostro obsecuti sumus: vbi oblectaremur
& rei ipsius non vulgato argumento, & iis
scribendi legibus, quas in nullo vnquam
Latinorum hoc in genere literarum com-
pertas habebamus. Etenim linguæ nostræ
tum ad ipsum (vt ita dicam) habitum niti-
diorem, tum ad ornamenta non ignobilia
respiciens, & admirabar maiorum nostro-
rum fortunam, qui eam nobis condidif-
sent: & ætatis nostræ sapientiam lauda-
bam, quæ longinquo squalentem exilio
pristinæ dignitati restituisset: & dolebam
vtrorumque vicem, qui in paucis causas
quæsisset, atque in illis ipsis multis errori-
bus sese implicuissent. At cætera sane ani-
mantium genera fortasse cognorint ipsas
res, quædam etiam percipiant acutius: vni
homini rerum causæ ad cognoscendum
sunt data: quas qui animo concipit, illum
demum esse hominem dicas. Ergo inter
alia miseriarum nostrarum oblectamenta,
cum sapientiæ genus hoc, quo rerum caus-
sæ inuestigantur, maxime carum haberem:
indignum profecto mihi visum fuit, si per
nos stare, quo minus primæ ipsæ literæ
suam quoq. in his haberent partem. Nam
quæ studia essent & mitissima, & humani-
tatis nomine constituta, atque idcirco ad

vita meæ rationem ac consuetudinem vehementer accommodata, non tam me ab seuerioribus abstrahebant, quam & se se cum illis in me coniungebant, & ad ea me ipsum alacriorem remittebant. Quo factum est, vt aggressus sim opus immensum, ac pene desperatum: vbi, vt festiue simul, atque ingenue fatear, aliquando quærendum esse iutelligerem, quod exstaret fortasse nusquam. Verum quid erat aliud opertis oculis Veterum in sententias semper duci, quam illos plusquam viros obseruare, nos minus quam homines desperare? Equidem ita censeo: optimos illos priscos, tum recentiores, non voluntate solum, sed quibus etiam possent, officiiis bene de nobis meritos fuisse. Verum ita euenit, Gryphi, vt qui sublimioribus studiis occupati essent, eos pigeret harum quotidianarum disputationum: quos vero ingenium temperatius ab altiori contemplatione abduxisset, eos melioribus opibus destitutos nimis leniter in ea incubuisse. Quamobrem si nouis libris, noua cura nostra, earum rerum optima quæque pars & excipienda & exponenda erat: non aliis profecto legibus id mihi faciendum fuit, quâ quæ in philosophiæ

phiæ recessu ab ipsa natura & lata & fixæ essent. Hoc enim maxime modo spero, iam meliuscule esse literis Latinis : quarum equidem vsum multorum doctissimorum virorum opera propemodum perfectum arbitror : rei ipsius originem , atque radices, hætenus aut ignotas, aut nondum proditas saltem : vt languenti huic philosophiæ parti , ac pene brutæ iam nunc demum mens aliqua data esse videatur. Tuâ vero, mi Gryphi, verâ pietatem, excellentem eruditionem, insignem humanitatem his nostris lucubratiunculis & præesse volui, & moderari: si id tibi ita collibuisse, vt posterius intelligerent eius frugis prouentum, si qua ad eorum commoda per nos exculta esset, a nobis tantum commendari, quantum ex diligentia tua, atque auctoritate gratiæ consequi potuisset. Vale, pridie Nonas Februarias. M. D. XL.

SCALIGER CANDIDO
LECTORI XC.

IANVS Maumontius, vir & generis nobilitate, & linguarum, Naturæ, Dei cognitione illustris, cum librum meum de subtilitate Lutetiam perferendum curasset:

S s ali-